

b) określające opłaty stałe (§ 2—6 ust. 1, 2, §§ 8, 9 ust. 2 i 3, §§ 10, 17 ust. 1) podnosi się dwa tysiące razy.

II. Ustanowioną w § 4 ust. 1 skalę opłat zastępuje się następującą skalą:

powyżej kwoty	do kwoty	włącznie
	50.000 mk.	1.000 mk.
50.000 mk.	100.000 "	2.000 "
100.000 "	300.000 "	3.000 "
300.000 "	500.000 "	5.000 "
500.000 "	1.000.000 "	6.000 "
ponad kwotę 1.000.000 mk.		10.000 mk.

III. Ustanowioną w § 7 skalę opłat zastępuje się następującą skalą:

do kwoty uzyskanej ceny aż do	100.000	włącznie	5 ⁰ / ₀
powyżej	100.000 "	300.000 "	3 ⁰ / ₀
"	300.000 "	1.000.000 "	2 ⁰ / ₀
"	1.000.000 "	5.000.000 "	1 ⁰ / ₀
"	5.000.000 "		1 ¹ / ₂ ⁰ / ₀

nie niżej jednak, niż 2.000 mk.

Art. 7. Niemiecka ustawa o opłatach świadków i znawców z dnia 30 czerwca 1878 r. (Dz. U. Rz. str. 173 w brzmieniu obwieszczenia Ministra b. Dzielnicy Pruskiej z dnia 9 lutego 1921 r. (Dz. U. Min. b. Dz. Pr. № 7, poz. 34) ulega następującym zmianom:

I. Ustęp pierwszy art. 2 otrzymuje brzmienie następujące:

„Świadek otrzymuje odszkodowanie za potrzebną stratę czasu w wysokości od 200 do 2.000 mk. za każdą rozpoczętą godzinę”.

II. Ustęp pierwszy art. 3 otrzymuje brzmienie następujące:

„Znawca otrzymuje za swe czynności wynagrodzenie w miarę potrzebnej straty czasu w wysokości aż do 3.000 mk. za każdą rozpoczętą godzinę. Jeżeli jego czynność jest szczególnie trudną, wolno podwyższyć wynagrodzenie aż do wysokości 5.000 mk. za godzinę”.

III. Drugie zdanie art. 8 otrzymuje brzmienie następujące:

„W innych wypadkach wynosi odszkodowanie za podróż 100 mk. za każdy rozpoczęty kilometr drogi tam i z powrotem”.

IV. Art. 9 otrzymuje brzmienie następujące:

„Odszkodowanie za wydatki, wywołane nieobecnością w miejscu pobytu, należy wymierzyć wedle osobistych stosunków świadka lub znawcy, nie powinno ono jednak przekraczać sumy 5.000 mk. za każdy dzień, przez który świadek lub znawca był nieobecny, a sumy 3.000 mk. za każdy nocleg poza miejscem pobytu”.

Art. 8. O ile przepisy innych ustaw powołują się na postanowienia, które w myśl art. 1 do 7 uległy zmianie, wstępują w ich miejsce odpowiednie postanowienia w brzmieniu powyższych artykułów.

Art. 9. Rada Ministrów może zarządzić podwyższenie lub obniżenie kwot, przewidzianych w ni-

niejszej ustawie, odpowiednio do stosunków walutowych.

Art. 10. Ustawa niniejsza obowiązuje na obszarze województw: poznańskiego i pomorskiego i wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przepisy jej stosują się także do wszystkich choćby dawniejszych czynności, spraw sądowych i wydatków, o ile wymiar według dotychczasowych ustaw jeszcze nie jest dokonany.

Art. 11. Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Ministrowi Sprawiedliwości i Skarbu.

Prezydent Rzeczypospolitej:

S. Wojciechowski

Prezes Rady Ministrów: *W. Sikorski*

Minister Sprawiedliwości: *W. Makowski*

Minister Skarbu: *W. Grabski*

293.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 13 kwietnia 1923 r.

w sprawie odłączenia folwarku Sabaszczewo od obszaru dworskiego Murzynowo kościelne w powiecie średzkim województwa poznańskiego i utworzenia z Sabaszczewa samoistnego obszaru dworskiego.

Na mocy ustępu 4 § 2 pńskiej ordynacji wiejskiej dla siedmiu wschodnich prowincji z dnia 3 lipca 1891 r. (Zbiór ustaw pruskich str. 233) łącznie z art. 14 ustawy z dnia 23 czerwca 1921 r. o wprowadzeniu dekretów, ustaw sejmowych i rozporządzeń rządu oraz o dalszem uzgodnieniu ustawodawstwa na obszarze b. dzielnicy pruskiej (Dz. U. R. P. № 75 poz. 511), zarządza się co następuje:

§ 1. Zezwala się na odłączenie folwarku Sabaszczewo wielkości 337,69,67 ha od obszaru dworskiego Murzynowo kościelne w powiecie średzkim województwa poznańskiego i utworzenie z Sabaszczewa samoistnego obszaru dworskiego.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów

i Minister Spraw Wewnętrznych: *W. Sikorski*